

ส่วนที่ 4

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT) ของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ.2557 – 2560) และได้มีการทบทวนแผนทุกปี โดยมีการประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความคิดเห็นร่วมกันของส่วนราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากข้อมูลที่รวบรวมประมวลได้จากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ทำการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม SWOT ANALYSIS ประเมินศักยภาพและโอกาสการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เพื่อกำหนดตำแหน่งและทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกัน โดยใน พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการเปรียบเทียบค่ากลางเพื่อสะท้อนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตที่สำคัญ ดังนี้

1. การดำเนินการในส่วนของประสิทธิภาพของภาครัฐ

ค่ากลางของประเทศจะอยู่ที่ 36.22 จังหวัดภูเก็ต สามารถดำเนินการได้ถึง 65.06 ซึ่งถือว่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

2. การพัฒนาแบบทั่วถึง

ค่ากลางของประเทศจะอยู่ที่ 27.43 ขณะที่จังหวัดภูเก็ต สามารถดำเนินการได้ถึง 76.07 ซึ่งเป็นผลการดำเนินที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศ

3. การเติบโตทางเศรษฐกิจ

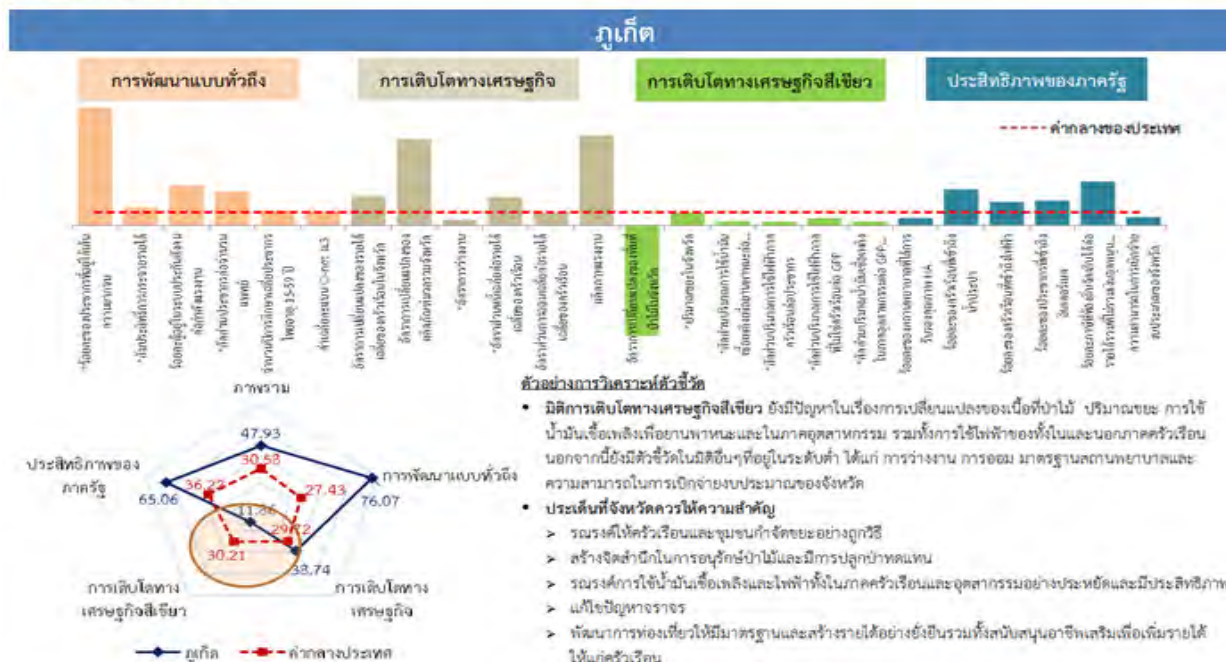
ค่ากลางของประเทศจะอยู่ที่ 29.72 ขณะที่จังหวัดภูเก็ต สามารถดำเนินการได้ถึง 38.74 ซึ่งถือว่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ

4. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว

ค่ากลางของประเทศจะอยู่ที่ 30.21 ขณะที่จังหวัดภูเก็ต สามารถดำเนินการได้เพียง 11.86 ซึ่งถือว่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องของขยะ ป่าไม้ เรื่องของการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง และไฟฟ้า และปัญหาการจราจรในเขตเมือง

5. สำหรับภาพรวมของจังหวัดภูเก็ตนั้น จะมีการพัฒนาที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศจะอยู่ที่ 30.58 แต่จังหวัดภูเก็ต ทำได้ถึง 47.93

ภาพรวมตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (ที่มา:สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ภาพกราฟและข้อมูลประกอบตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด

ซึ่งเมื่อมีการวิเคราะห์สภาวะสำคัญที่เกิดจากการวิเคราะห์ร่วมกันของทุกภาคส่วนจะมีดังนี้

► จุดแข็ง (Strength)

1. การบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาในจังหวัดรวมถึงเครือข่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นส่วนรวมได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จโดยอาศัยทรัพยากรการพัฒนาที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี
2. ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ มีทักษะความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารจัดการ กระบวนการทำงาน ภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว รวมถึง สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ฉุกเฉิน
3. ผู้ประกอบการภาคธุรกิจเอกชน มีความรู้ ทักษะ ความสามารถสูงในการประกอบการและการลงทุน เนื่องจากมีประสบการณ์จากการเป็นเมืงนานาชาติมายาวนานมีการติดต่อค้าขายและแสวงหาตลาดการท่องเที่ยวนานาชาติอย่างต่อเนื่อง
4. สังคมภูเก็ตสืบทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม วิถีชีวิตมาอย่างยาวนานจึงทำให้มีเอกลักษณ์ของตนเองตลอดทั้งยังเชื่อมโยงกับเมืองหลักสำคัญด้านการค้า อาทิเช่น ตะกั่วป่า ระนอง ปีนัง มะละกา และสิงคโปร์ จึงส่งผลให้มีความสามารถในการหล่อหลอมทางสังคมสูง
5. มีการกำหนดทิศทางและตำแหน่งการพัฒนาพื้นที่ไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกภาคส่วนในพื้นที่มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน
6. สังคมภูเก็ตเป็นสังคมแห่งการต้อนรับ เปิดโอกาสให้นักลงทุน ผู้ประกอบการหลากหลายสาขา เข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพได้อย่างเสรี
7. สังคมของภูเก็ตเป็นสังคมที่ประชาชนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในระดับดี ประชาชนมีจิตสาธารณะ มีคุณธรรม จริยธรรม
8. จังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่นักลงทุนให้ความสนใจลงทุนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทำให้มีสถานบริการด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายครบครันในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

9. ท่าเลที่ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามันที่มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลที่สวยงาม ทั้งหาดทราย หมู่เกาะ และปะการัง รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงการเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ได้ทั้งทางอากาศ (ซึ่งมีท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต) ทางทะเล (ท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว) และทางบก เชื่อมโยงกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4

► จุดอ่อน (Weakness)

1. การบริหารงานภาครัฐ ต้องขึ้นอยู่กับระเบียบของทางราชการ นโยบายของรัฐบาล ข้อเสนอ และการดำเนินการตัดสินใจ ของกระทรวง กรม รวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรภาครัฐบ่อยครั้ง ส่งผลให้การพัฒนา และแก้ไขปัญหาของภาครัฐเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่สามารถสนองต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดปัญหาการจราจรแออัด ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบันและ ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องของการสิ้นเปลืองพลังงาน เช่น น้ำมันตามมา ปริมาณขยะน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การอพยพย้ายถิ่นของผู้มาประกอบอาชีพ อาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น และการบริการสาธารณสุขที่ไม่เพียงพอ
2. บุคลากรมีทักษะการบริการและการประกอบอาชีพในขั้นต้นยังขาดการพัฒนาทักษะฝีมือได้ มาตรฐานยังไม่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ เพื่อเพิ่มผลผลิตและยกระดับการให้บริการที่ดีขึ้น
3. ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติไม่ดีเท่าที่ควร ยังยึดติดกับการกิจของ กรม กระทรวง มากกว่าการทำงานเชิงพื้นที่
4. ประชาชนบางส่วนมักจะละเมิดกฎหมายและขาดวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่มีวินัยในการ ใช้รถ ใช้ถนน ก่อให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดในช่วงโมงเร่งด่วน การตั้งสิ่งกีดขวางบนทางเท้า การทิ้งขยะและ ปล่อน้ำเสียลงในแหล่งน้ำสาธารณะ การบุกรุกที่สาธารณะ โดยเฉพาะพื้นที่ป่า การขาดจิตสำนึกในการรักษา สิ่งแวดล้อม ทำให้ภูมิทัศน์ของเมืองไม่สวยงามและขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของ จังหวัดที่เป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ
5. จังหวัดภูเก็ตมีสภาพเป็นเกาะตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามันได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้ฝนตกชุกเกือบตลอดปี ประกอบกับการขยายตัวของเมืองทำให้พื้นที่ป่าลดน้อยลงและมีการก่อสร้าง อาคารขวางเส้นทางน้ำก่อให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน รวมถึงเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับผลกระทบจากคลื่นยักษ์สึนามิที่ ก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรง จากแผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นตามแนวขอบของ Andaman microplate (เกาะสุมาตรา ถึง ประเทศพม่า)
6. การกระจายรายได้จากเศรษฐกิจการท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมในทุกระดับ

โอกาส (Opportunity)

1. กระแสการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับโลกที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเทศอินเดีย จีน ตะวันออกกลาง ซึ่งมีประชากรมาก ประกอบกับการเป็นที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยว ในระดับนานาชาติ ทำให้ภูเก็ตยังมีโอกาสพัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวสากลได้อย่างต่อเนื่อง
2. ตลาดท่องเที่ยว MICE เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะมีการจัดงานประชุมนานาชาติใน ภูมิภาคเอเชียมากขึ้น
3. นโยบายและทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาภาคใต้ เน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สร้างรายได้ อย่างยั่งยืนโดยมุ่งเน้นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต พังงา กระบี่ สมุย) เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก บนพื้นฐานความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่
4. การลงทุนภาคการท่องเที่ยวยังมีโอกาสขยายตัวเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้โดย มุ่งเน้นการประกอบการสีเขียวที่มีมาตรฐาน การมีมาตรฐานการบริการที่มีคุณภาพระดับสากล และเชื่อมโยงกับการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิง ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลายในจังหวัดภูเก็ต และพื้นที่กลุ่มจังหวัดอันดามัน

5. เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับทักษะความชำนาญการทำการตลาดบนระบบ ONLINE ของจังหวัดภูเก็ต เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถติดต่อนักท่องเที่ยวที่เป็นลูกค้าได้ทั่วโลก

► ภัยคุกคาม (Threats)

1. ความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย และจังหวัดภูเก็ต
 2. สภาวะเศรษฐกิจโลกส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว
 3. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติส่งผลกระทบต่อประชาชนและนักท่องเที่ยว
 4. อยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่มีโอกาสในการเกิดพิบัติภัยทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว สึนามิ เป็นต้น
- ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวยังเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้

และขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตในอนาคตต่อไป โดยที่จะต้องปรับกระบวนการพัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ ความต้องการของนักท่องเที่ยวและการกระจายรายได้ให้ครอบคลุมในทุกกลุ่ม กระแสการลดภาวะโลกร้อน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่วัยสูงอายุ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ ควรที่จะกำหนดบทบาทของจังหวัดภูเก็ตเป็น The Emerald Heart of Andaman ภูเก็ตยังคงเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว เนื่องจากมีความพร้อมสูงสุดทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวในเมืองที่หลากหลายครบทุกรูปแบบ พร้อมพร้อมด้วยหาดทราย ทะเล และแสงแดด เมื่อพิจารณาความพร้อมและศักยภาพของภูเก็ตแล้ว เห็นว่ามีศักยภาพที่จะสามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพสูงเพื่อให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวระดับบน (High end) ด้วยการยกระดับภาพของภูเก็ตไปสู่การเป็นเมืองที่มีคุณค่าและเด่น คือ ความสะอาด สะดวกปลอดภัย สามารถใช้จ่ายใช้สอยสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและมีคุณค่าทางใจได้อย่างไว้วางใจ เพื่อสะท้อนให้เห็นความเป็นสวรรค์บนดินของแหล่งท่องเที่ยวอันดามัน

การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ของจังหวัด

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	SO (Growing Practice) 1. เร่งส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวระดับโลก 2. กำหนดทิศทางการท่องเที่ยวภูเก็ตสู่ความร่วมมือระดับโลก 3. สนับสนุนการท่องเที่ยวภูเก็ตควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	WO (Improve Quality) 1. การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว 2. ส่งเสริมความมั่นคงในสังคมตลอดจนระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว 3. สนับสนุนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและนักท่องเที่ยว
อุปสรรค (Threats)	ST (Defending Partner) 1. ปรับรูปแบบการบริหารให้มีสมรรถนะรองรับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน 2. ปรับเปลี่ยนทัศนคติ วัฒนธรรมองค์กรให้สอดคล้องในการทำงานภายใต้หลักบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Government) 3. พัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงในการแข่งขัน	WT (Change) 1. สร้างแหล่งท่องเที่ยวและบริการใหม่ โดยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ 2. สร้างโอกาสและกระจายรายได้ในสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้วยการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงานสู่มาตรฐานนานาชาติ